

[Holstein.]

velforstaaede Interesse maa være ensbetydende med casus belli. Ogsaa i denne Henseende bedømte Admiral Kofoed-Hansen klart og sikkert Danmarks Stilling ved Krigens Udbrud. Neutralt Stater, ogsaa Danmark, var i Verdenskrigen ude for mange Neutralitetskrænkelser, som de ikke betragtede som Krigsaarsager. Kun naar en Krænkelser er af en saadan Karakter, at den er livsfarlig for Landets Eksistens som suveræn Stat, er der Grund til at sætte Nationens Militærberedskab ind. Alle Eventualiteter i saa Henseende bør overvejes og klares i Tide af vore politiske og militære ansvarshavende i Forening, saa vi ikke udsettes for en Gentagelse af de ansvarlige Statslederes beskæmmende Forvirring og Usikkerhed fra de første Augustdage i 1914, maaske med langt mere skæbnsvangre Udslag. Næste Gang kan Mangelen af Forberedelse i Tide meget vel komme os uberegnelig dyrt at staa.

Vore bitre historiske Erfaringer burde endelig engang gøre os kloge og forudseende. Vi blev politisk overrumplet, militært uforberedte, i 1801, vi blev politisk overrumplet, militært uforberedte, i 1807, ligesaa i 1848, ligesaa i 1864 og ligesaa i 1914. Er det ikke snart tilstrækkeligt? Alle andre smaa Stater ved Europas Alfarnvej er nu i fuld Gang med at føre deres Forsvarsberedskab *à jour*, saa det kan bestaa paa den Skæbnens og Prøvens Dag, som de alle med dyb Bekymring, men ogsaa med tætte Forsætter ser i Møde. Kun i Danmark lader Regeringen fem være lige.

Ser vore social-radikale Herotrater fra de verdenshistoriske Sammenbruds Aar 1913—14 og 1933—34 ikke, at de nu er ved en Korsvej baade i de store politiske Begivenheders Udvikling og i vort lille Lands politiske Historie, hvor det bekræfter sig, at Oldtidens Statsvisdom stadig er Visdom, men at Minervas Tilbehør er en Lanse og et Skjold, som hun ikke bør kaste Vrag paa, og at Skæbnens historiske Gudinder fører de villige, men slæber de uvillige efter sig? Hvis Regeringens Udenrigs- og Militærpolitik nu, da Folkeforbunds- og Nedrustningspolitikken er brudt sammen, skal være den samme Neutralitetspolitik som under Krigen, og som før har været det officielle Danmarks, saa bør dette siges, og samtidig bør det saa betones, at den i hvert Fald foreløbig føres ualmindelig letfærdigt og samvittighedsløst.

Hvis det paa den anden Side ikke er den tidligere Neutralitets- og Militærpolitik, som Regeringen nu har eller søger genoptaget, saa bør den klart lade det danske

Folk forstaa, hvad det da er for en Politik, den fører.

Hermed sluttede Forespørgselen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Forhandlingen genoptoges.

Larsen (Bjerre): Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, til den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Finansminister.

Da Lillebæltsbroen skal aabnes for Trafik den 15. Maj næste Aar, tillader jeg mig herved ved Finanslovens første Behandling at rette en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til Generaldirektoratet for de danske Statsbaner om at vise den størst mulige Hensyntagen til de mange Ekstrafolk, som er beskæftiget ved Færgeoverfarten Fredericia—Strib. Det er ikke et lille Tal, her er Tale om; alene i Strib er der bosat ca. 30 Personer, som alle er beskæftiget ved Overfarten. Jeg haaber, at der maa blive taget Hensyn til disse Mennesker, saaledes at de danske Statsbaner ved Antagelse og Benyttelse af Folk andetsteds vil have Opmærksomheden henvendt paa Folkene ved den hidtidige Færgeoverfart.

Det er ikke uden Grund, at de nævnte Ekstraarbejdere nærer megen Ængstelse for Fremtiden, og en lignende Utryghed føler vel nok de fleste af Stribs Beboere, og det er overmaade naturligt. Anderledes kan det ikke være, naar saa store Omvæltninger af Trafikforholdene gennemføres. Dog vil jeg mene, at Stribs Beboere ikke skal være alt for ængstelige. Besejlingsforholdene paa Strib er ganske enestaaende, og den Dag, da de danske Statsbaner ikke mere har Brug for Færgelejerne, vil der være gode Muligheder for Kajplads for Skibe, endog for meget dybtgaaende Skibe. Jernbaneforbindingen Strib—Middelfart vil fortsat være der, og Varer og Gods vil her meget let og hurtigt kunne bringes videre.

Hvis derfor de danske Statsbaner vil være forstaaende over for Strib, vil være rimelige med Prisen for de Arealer, som hidtil har været beslagnede af den Plads, som Jernbanesporene og alt dette har optaget, da vil det være af overmaade stor